

[Hans Jacob Sørensen.]

den Type, som jeg navnlig har omtalt, nemlig Bykommuner med ret store Landdistrikter, vil der komme en Ulighed til Stede ved Overflytning af Ejendomsbeskatningen paa Grundbeskatningen. Det vil stadig i stedse stigende Grad blive en Overflytning af Skatter paa de Ejendomme, der ligger ude i Kommunernes Landdistrikter.

Men det er jo ogsaa aabenlyst, hvad det er, vi her staar overfor. Jeg tror ikke, der var ret mange Indenrigsministre, der vilde komme med Forslag om en saa stor Omflytning af Ejendomsbeskatningen i Kommunerne kun tre Aar efter, at vi med stort Flertal og med Tilslutning fra Ministerens Parti her i Rigsdagen har vedtaget en Lov, der vedrører den kommunale Ejendomsbeskatning. Men jeg forstaar jo godt, hvad Aarsagen er. Aarsagen er den, at det radikale Venstre paa dette Omraade Gang paa Gang ved de forskellige Valg, der har været afholdt, er kommet med Løfter i Retning af, at „naar vi kommer til, naar vi faar den tilstrækkelige Magt, saa skal vi komme med saadanne Forslag, og saa skal vi søge dem gennemført“.

Jeg erindrere jo godt de forskellige Valgkampagner og Udtalelserne fra det radikale Venstres Talere. Jeg tænker ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister har brugt noget lignende Ord som disse: Vogt jer for Venstre, det er et Parti, der varetager Gaardmændenes Interesser, og slut jer til os, for vi tager navnlig Husmændenes Interesser i Betragtning og søger at fremme dem. Nu viser det sig, at de Forslag, som Ministeren har fremsat, gaar i en noget anden Retning end den, man i Oppositionsdagene og ved Vælgermøderne fra det radikale Venstres Side har været inde paa.

De Eksempler, der er blevet nævnt her under denne Forhandling, viser tydeligt, at Husmændene kan vente et Skattepaalæg. Jeg hørte forleden Dag et Referat af et Husmandsmøde, der var blevet holdtovre i Jylland, og hvor dette Problem netop var blevet taget op til Behandling. Ved dette Møde maatte forskellige Talere, ivrige Grundskyldsfolk, rykke frem og sige: ja vel, det kommer nok til at gaa saadan, at der bliver enkelte af jer, der faar et Skattepaalæg, men det maa I tage med, for Princippet er godt; selv om det koster noget, saa lad det nu blot blive gennemført.

Men selv om Forslaget opfylder Valgløfterne, er det jo alligevel ikke tilstrækkeligt, for dette Forslag er af den Karakter — hvilket vi har faaet Øjnene op for, efterhaanden som Ministeren har talt

den ene Gang efter den anden —, at Ministeren selv maa indrømme, at dette Forslag ophøjet til Lov og brugt i dets fulde Udstrækning i en Række Kommuner vil medføre uheldige og uholdbare Tilstande. Og naar Ministerens Stilling er saaledes, saa tror jeg, jeg har Lov at sige, at der ikke før i dette høje Ting har været en Minister, der i saglig Henseende har staaet saa svagt ved Behandlingen af et stort Lovforslag som den nuværende højtærede Indenrigsminister.

Sevelsted: I den Tale, som den højtærede Indenrigsminister holdt for et Øjeblik siden, fremkom han med en Bemærkning om, at der kunde ingen uheldige Forskydninger ske ved Omlægning af de kommunale Skatter til ren Grundskyld, idet de kommunale Raad vil have det i deres Magt at forhindre det. Jeg maa hertil sige, at det er for saa vidt rigtigt, at hvis de kommunale Raad ikke vil gaa over til at benytte Loven, saa sker der ingen uheldige Forskydninger; men det forekommer mig dog at være mærkeligt, at den højtærede Indenrigsminister, naar han har fremsat et Lovforslag, hvori der indeholdes Bestemmelser, der vil virke uheldigt, hvis Loven bliver gennemført i fuld Udstrækning, kan slaa det hen med en Bemærkning om, at det ikke er sikkert, den vil blive benyttet i sin fulde Udstrækning.

Jeg maa jo da gaa ud fra, at naar Ministeren har fremsat det Lovforslag, saa er det hans Mening at søge at faa det gennemført og hans Haab, at Loven ogsaa vil blive benyttet af Kommunalraadene Landet over. Jeg gaar ligeledes ud fra, at der ikke kan være Tvivl om, at Hensigten med Lovforslaget er den at gaa bort fra al Skat paa Bygninger og lægge den Skat, der svares af faste Ejendomme, alene over paa Jorden. Saaledes har det radikale Blad „Fyns Venstreblad“ ogsaa opfattet Ministerens Forslag. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af dette Blad.

Formanden: Ja, men det maa være meget kort paa dette Tidspunkt.

Sevelsted: Det skal blive kort. Det radikale „Fyns Venstreblad“ skriver:

„Ved Grundskyldsloven af 1926 sejrede det rigtige Princip, for saa vidt som Loven bød, at Grundskylden skulde optages som Led i Kommunernes Ejendomsbeskatning, men ved Forliget om Loven værnedes samtidig Ejendomsskyldens Førstefødselsret ved Kravet om, at hver